

ΕΝΙΝΤ ΜΠΛΑΪΤΟΝ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΑΤΑΔΙΩΞΗΣ

Enid
Blyton

ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΤΑ 5
ΛΑΓΩΝΙΚΑ

1

Η επιστροφή του Φούσκα

«Μπέτι, μην τρως έτσι λαίμαργα το πρωινό σου!» είπε η κυρία Χίλτον. «Δεν υπάρχει κανένας λόγος να βιάζεσαι πρωί πρωί!»

«Και βέβαια υπάρχει» είπε η Μπέτι. «Πρέπει να πάω στον σταθμό να περιμένω το τρένο του Φούσκα. Ξέχασες πως γυρίζει σπίτι του σήμερα;»

«Μα, απ' όσο ξέρω, δεν πρόκειται να φτάσει πριν από το μεσημέρι, έτσι δεν είναι;» είπε η μητέρα της. «Έχεις πολλή ώρα ακόμα. Γι' αυτό, σε παρακαλώ, σταμάτα να καταπίνεις αμάσητο το φαγητό σου».

«Νομίζω πως η Μπέτι θέλει ν' απλώσει ένα κόκκινο χαλί για τον Φούσκα, ίσως και να φέρει την μπάντα του δήμου να του παίξει το “καλωσόρισες”» την πείραξε ο αδελφός της, ο Πιπ, χαμογελώντας σκανδαλιάρικα. «Γι' αυτό δεν βιάζεσαι, Μπέτι; Πρέπει να πας να μαζέψεις την μπάντα και να ελέγξεις αν όλα τα μουσικά τους όργανα είναι καλογουαλισμένα!»

«Μη γίνεσαι τόσο βλάκας!» είπε θυμωμένα η Μπέτι και προσπάθησε να τον κλοτσήσει κάτω απ' το τραπέζι.

Άπλωσε όμως τα πόδια της περισσότερο απ' όσο έπρεπε και κλότσησε τον αστράγαλο του πατέρα της, αντί για τον Πιπ. Εκείνος ακούμπησε κάτω την εφημερίδα του και κοίταξε γύρω του θυμωμένος.

«Αχ, μπαμπά, συγγνώμη!» απολογήθηκε η Μπέτι. «Ειλικρινά, λυπάμαι πάρα πολύ. Ήθελα να κλοτσήσω τον Πιπ. Ξέρεις...»

«Αν συνεχιστεί αυτή η συμπεριφορά, θα σηκωθείτε και οι δυο από το τραπέζι αμέσως» είπε αυστηρά ο κύριος Χίλτον και σήκωσε πάλι την εφημερίδα του για να τη στηρίξει στη μεγάλη κανάτα με το γάλα.

Απόλυτη σιωπή απλώθηκε στο δωμάτιο. Για μερικά λεπτά δεν ακουγόταν τίποτε άλλο πέρα από τον ήχο των κουταλιών που ανακάτευαν το γάλα στα φλιτζάνια των παιδιών.

«Θα πάτε και οι δύο να υποδεχτείτε τον Φούσκα;» ρώτησε η κυρία Χίλτον, σπάζοντας τη σιωπή.

«Ναι, ναι» απάντησε η Μπέτι, χαρούμενη που μπορούσε να μιλήσει και πάλι. «Θέλω όμως να περάσω πρώτα και να πάρω τον Μπάστερ από το σπίτι του Φούσκα. Μου το ζήτησε ο ίδιος. Γι' αυτό βιάζομαι τόσο πολύ».

«Υποθέτω πως πρώτα θα κάνεις μπάνιο τον γερο-Μπάστερ, μετά θα τον στεγνώσεις, έπειτα θα τον χτενίσεις και στο τέλος θα του δέσεις μια κόκκινη κορδέλα γύρω απ' τον λαιμό του» είπε ο Πιπ. «Για να δούμε, ναι, αυτό σίγουρα θα σου φάει το μισό πρωινό. Μπέτι, θα

φορέσεις και το καλύτερο φουστάνι σου για να υποδεχτείς τον Φούσκα;»

«Είσαι απαίσιος σήμερα» είπε η Μπέτι, έτοιμη να βάλει τα κλάματα. «Κι εγώ που νόμιζα πως κι εσύ θα χαιρόσουν με τον ερχομό του Φούσκα... Ακούς εκεί, το σχολείο του να σταματάει μετά το Πάσχα, αντί για πριν, όπως το δικό μας... Αυτό σημαίνει πως εμείς θα γυρίσουμε πίσω πριν απ' αυτόν».

Ο Πιπ κατάλαβε πως στενοχώρησε την αδελφή του και σταμάτησε τα πειράγματα.

«Πραγματικά, είναι τελείως ανόητο μερικά σχολεία να κλείνουν πριν από το Πάσχα και μερικά μετά. Φυσικά, θα έρθω κι εγώ να υποδεχτώ τον Φούσκα και θα πάμε μαζί να πάρουμε τον Μπάστερ. Θα σε βοηθήσω ακόμα και να τον κάνεις μπάνιο».

«Δεν πρόκειται να τον κάνω μπάνιο» είπε η Μπέτι. «Και το ξέρεις αυτό. Πιπ, λες ο Φούσκας να έρθει μεταμφιεσμένος, έτσι για να μας κάνει πλάκα;»

«Ελπίζω να μην μπλέξετε πάλι σε τίποτε ανοησίες και σ' αυτές τις διακοπές» είπε ο πατέρας τους μπαίνοντας ξαφνικά στη συζήτηση. «Έχω βαρεθεί εκείνο τον χοντρό αστυνομικό, τον κύριο Γκουν, να τριγουρίζει συνεχώς εδώ πέρα και να παραπονιέται τότε για το ένα και τότε για το άλλο. Μόλις εκείνο το αγόρι, ο Φρέντερικ, εμφανίζεται εδώ, πάντα κάτι συμβαίνει».

«Δεν φταίει ο Φούσκας γι' αυτό» υπερασπίστηκε τον φίλο της η Μπέτι. «Θέλω να πω, μυστήρια συμβαίνουν συνεχώς, μπαμπά, δεν μπορείς να τα σταματήσεις. Οι

εφημερίδες κάθε μέρα είναι γεμάτες από τέτοιες ιστορίες».

«Δεν υπάρχει κανένας λόγος ν' ανακατεύεστε εσείς σε τέτοια πράγματα» είπε ο πατέρας της. «Εκείνο το αγόρι, ο Φρέντερικ ή Φούσκας, όπως πολύ σωστά τον φωνάζετε, δεν έχει καμιά δουλειά να χώνει τη μύτη του σε όλα. Αφήστε αυτές τις υποθέσεις στην αστυνομία!»

«Μα ο Φούσκας είναι πολύ πιο έξυπνος από τον αστυνομικό μας, τον κύριο Γκουν» παρατήρησε η Μπέτι. «Όπως και να 'χει, πάντως, δεν νομίζω πως θα υπάρχει χρόνος για κάτι το συναρπαστικό σ' αυτές τις διακοπές».

Ο Πιπ άλλαξε γρήγορα θέμα συζήτησης. Δεν ήθελε ο πατέρας του να τους απαγορεύσει να μπλεχτούν σε οποιοδήποτε νέο μυστήριο, όπως είχε κάνει κι άλλη μια φορά στο παρελθόν.

Είχε το περίεργο προαίσθημα πως κάτι τέτοιο θα συνέβαινε αν δεν άλλαζε βιαστικά θέμα!

«Μπαμπά, ο κηπουρός δεν έχει έρθει ακόμη» είπε. «Υπάρχει κάτι που θέλεις να κάνω εγώ στον κήπο, για να βοηθήσω;»

Ο κύριος Χίλτον έδειξε ευχαριστημένος.

«Αναρωτιόμουν αν θα έδειχνες ποτέ την προθυμία να με βοηθήσεις» είπε. «Έλα στο γραφείο μου πριν φύγω και θα σου δώσω έναν κατάλογο με τις δουλειές που θα ήθελα να κάνεις. Ίσως σε κρατήσουν μακριά από σκανδαλιές!»

Ο Πιπ έβγαλε έναν αναστεναγμό ανακούφισης. Η αλήθεια ήταν πως δεν είχε καμιά όρεξη να κάνει κηπου-

ρικές εργασίες, αλλά τουλάχιστον έτσι είχε βγάλει απ' το μυαλό του πατέρα του το θέμα των μυστηρίων. Θα ήταν τρομερό αν τους είχε απαγορεύσει να ερευνήσουν οποιαδήποτε σκοτεινή υπόθεση παρουσιαζόταν σ' αυτές τις τρεις εβδομάδες των διακοπών που τους είχαν απομείνει. Έκανε μια γκριμάτσα στην Μπέτι για να την κάνει να καταλάβει πως δεν έπρεπε να αναφέρει τον Φούσκα άλλη φορά.

Μετά το πρωινό, ο Πιπ εξαφανίστηκε στο γραφείο του πατέρα του. Πήγε να βρει την Μπέτι αργότερα, την ώρα που το κορίτσι έφτιαχνε το κρεβάτι του. Το αγόρι έδειχνε πολύ θλιμμένο.

«Κοίτα αυτό τον ατέλειωτο κατάλογο! Ο μπαμπάς θα πρέπει να νομίζει πως είμαι ο σούπερ κηπουρός! Πώς θα μπορούσα να τα κάνω όλα αυτά!»

Η Μπέτι έριξε μια γρήγορη ματιά στον κατάλογο.

«Δεν πας να κάνεις τώρα μερικές απ' αυτές τις δουλειές;» τον παρακάλεσε. «Δεν φαντάζομαι να θέλεις να περάσεις όλο σου το απόγευμα στον κήπο... Ο Φούσκας ίσως μας καλέσει στο σπίτι του για τσάι ή για παιχνίδι. Μακάρι να μπορούσα να σε βοηθήσω. Πάντως, θα φτιάξω εγώ το κρεβάτι σου και θα τακτοποιήσω το δωμάτιό σου. Πιπ, θα είσαι έτοιμος να φύγουμε στις έντεκα παρά είκοσι; Το τρένο του Φούσκα φτάνει λίγο πριν από τις έντεκα κι έχω να μαζέψω και τον Μπάστερ».

Ο Πιπ άφησε έναν λυπητερό αναστεναγμό και κοίταξε τον κατάλογο με τις εργασίες για άλλη μια φορά.

«Εντάξει. Θα ξεκινήσω τώρα αμέσως. Ευχαριστώ

προκαταβολικά για το στρώσιμο του κρεβατιού και την τακτοποίηση του δωματίου μου. Θα τα πούμε αργότερα».

Στις έντεκα παρά είκοσι, η Μπέτι βγήκε έξω στον κήπο για να βρει τον αδελφό της. Εκείνος μόλις είχε βάλει στην αποθήκη το δικράνι του και φαινόταν να ζεσταίνεται πάρα πολύ.

«Είναι ώρα;» της φώναξε. «Θεέ μου, έκανα τη δουλειά δέκα κηπουρών όλη αυτή την ώρα».

«Φαίνεσαι έτοιμος να σκάσεις στη στιγμή!» χαχάνισε η Μπέτι. «Καλύτερα να πας να πλύνεις τα χέρια σου. Είναι τόσο βρόμικα... Θα ξεκινήσω πρώτη, για να πάω να πάρω τον Μπάστερ. Μην αργήσεις!»

Έτρεξε χαρούμενη στην αυλόπορτα. Ήταν πολύ ενθουσιασμένη με τον ερχομό του Φούσκα. Η Μπέτι τον λάτρευε. Πίστευε πως ήταν το πιο έξυπνο, το πιο πολυμήχανο και το πιο ευγενικό αγόρι του κόσμου. Και πόσα πράγματα μπορούσε να κάνει!

Τι καταπληκτικές οι μεταμφιέσεις του! Και ο τρόπος που μελετά προσεκτικά τα μυστήρια... και τι ριψοκίνδυνα πράγματα που κάνει! σκεφτόταν καθώς έβγαινε από την αυλόπορτα και άρχιζε ν' ανεβαίνει τον δρόμο. Αχ, χαίρομαι τόσο πολύ που έρχεται ο Φούσκας. Όλα είναι τόσο βαρετά όταν λείπει! Έχει δίκιο ο μπαμπάς, που λέει ότι οι ιστορίες αρχίζουν μόνο όταν ο Φούσκας είναι εδώ!

Είχε βγει στην κεντρική λεωφόρο, όταν ένα δυνατό σφύριγμα την έκανε να γυρίσει ξαφνιασμένη. Ήταν ο Χάρι με την Ντέζι, την αδελφή του. Της έγενεφαν σαν

τρελοί και όταν κατάλαβαν ότι τους είδε, άρχισαν να τρέχουν.

«Πας να υποδεχτείς τον Φούσκα; Το ίδιο κι εμείς! Πού είναι ο Πιπ; Δεν θα 'ρθει;»

«Πάω να πάρω τον Μπάστερ» εξήγησε η Μπέτι. «Ο Πιπ έρχεται σε λίγο. Μη μου πείτε πως ο γερο-Μπάστερ δεν θα χαρεί που θα δει τον Φούσκα... Βάζω στοίχημα πως ξέρει ότι έρχεται σήμερα».

«Φυσικά και το ξέρει» συμφώνησε μαζί της ο Χάρι. «Θα μας περιμένει με τη γλώσσα κρεμασμένη έξω, ανυπομονώντας να ξεκινήσει για τον σταθμό!»

Κι όμως, ο Μπάστερ δεν τους περίμενε. Η κυρία Τρότεβιλ, η μητέρα του Φούσκα, έκοβε κρινάκια στον κήπο όταν είδε τα τρία παιδιά να πλησιάζουν. Τους χαμογέλασε καλόκαρδα.

«Πάτε να υποδεχτείτε τον Φρέντερικ; Δεν είναι υπέροχο που θα είναι και πάλι κοντά μας;»

«Ναι, μας έλειψε» είπε ο Χάρι. «Πού είναι ο Μπάστερ, κυρία Τρότεβιλ; Σκεφτήκαμε να τον πάρουμε μαζί μας».

«Στην κουζίνα» είπε η κυρία Τρότεβιλ. «Έχω να τον δω κάμποση ώρα. Θα μου ποδοπατούσε τα κρινάκια μου, γι' αυτό τον έδιωξα αποδώ».

Ο Χάρι, η Ντέζι και η Μπέτι πήγαν στην πόρτα της κουζίνας και άρχισαν να φωνάζουν δυνατά: «Μπάστερ! Έλα, πάμε να βρούμε τον Φούσκα!».

Ο Μπάστερ όμως δεν εμφανίστηκε. Δεν έτρεξε κοντά τους βιαστικά ούτε τους καλωσόρισε με τα δυνατά του γαβγίσματα. Στην πόρτα φάνηκε η μαγείρισα.

«Δεν είναι εδώ» είπε. «Ήρθε μέσα πριν από κάνα-δυο λεπτά, αλλά έφυγε και πάλι. Μάλλον ακολούθησε το παιδί του φούρναρη. Το συμπαθεί πολύ, αν και ένας Θεός ξέρει τι του βρίσκει. Αυτό το αγόρι είναι ένα κατεργάρικο πιθηκάκι».

«Τότε, θα πρέπει να φύγουμε χωρίς τον Μπάστερ» είπε απογοητευμένος ο Χάρι. «Τι εκνευριστικό να φύγει ακριβώς τη στιγμή που τον θέλαμε... Ο Φούσκας θα απογοητευτεί».

Ξεκίνησαν για τον σταθμό, μαζί με τον Πιπ, που του είχε κοπεί η ανάσα από το τρέξιμο για να τους προφτάσει.

«Πού είναι ο Μπάστερ; Μη μου πείτε πως εξαφανίστηκε πάνω που τον θέλαμε! Αυτό δεν είναι κάτι που το συνηθίζει!»

Συνέχισαν βιαστικά τον δρόμο τους.

«Λέτε ο Φούσκας να μας κάνει καμιά πλάκα και να εμφανιστεί μεταμφιεσμένος;» είπε η Μπέτι. «Ελπίζω να μην το κάνει. Θέλω να τον δω όμορφο, παχουλό και μ' εκείνο το φωτεινό χαμόγελο ζωγραφισμένο στο πρόσωπό του».

«Θ' αργήσουμε πολύ αν δεν βιαστούμε» είπε ο Χάρι κοιτάζοντας το ρολόι του. «Κοιτάξτε, το τρένο του ήρθε κιόλας κι εμείς δεν είμαστε καν στον σταθμό. Κάντε γρήγορα!»

Άρχισαν να τρέχουν κι έφτασαν στον σταθμό τη στιγμή που το τρένο ξεκινούσε και πάλι. Οι επιβάτες είχαν ήδη κατεβεί και τώρα περπατούσαν στην αποβάθρα.

Δυο τρεις περίμεναν με τις αποσκευές τους για κάποιον αχθοφόρο.

«Κοιτάξτε, εδώ είναι ο γερο-Μπάστερ!» είπε ξαφνικά ο Πιπ. «Δεν το πιστεύω! Κάθεται κάτω από εκείνο το κάθισμα μόνος του και περιμένει».

Πράγματι, το μικρό σκοτσέζικο τεριέ ήταν εκεί και περίμενε υπομονετικά.

«Πώς ήξερε πως το τρένο του Φούσκα ήταν να έρθει τώρα;» απόρησε η Μπέτι. «Πώς στο καλό το ήξερε; Όστε για εδώ ξεπόρτισε, για τον σταθμό! Εκείνος ήταν στην ώρα του, όμως, ενώ εμείς όχι. Πανέξυπνε γερο-Μπάστερ!»

«Πού είναι ο Φούσκας;» αναρωτήθηκε η Ντέζι, καθώς το πλήθος των επιβατών πλησίαζε την πόρτα όπου στεκόταν ο ελεγκτής των εισιτηρίων. «Δεν τον βλέπω ακόμη».

«Μπορεί να είναι μεταμφιεσμένος, μόνο και μόνο για να μας ξεγελάσει και να δει πόσο έξυπνοι είμαστε» είπε ο Πιπ. «Κοιτάξτε όποιον περνάει πολύ προσεκτικά, ειδικά αυτούς που φοράνε γυαλιά».

Τα παιδιά στάθηκαν σιωπηλά δίπλα από τον ελεγκτή, ενώ οι επιβάτες περνούσαν μπροστά του, δίνοντάς του τα εισιτήριά τους. Μια μεγαλόσωμη, ζωηρή γυναίκα, δυο κορίτσια, ένας άντρας με μια τσάντα, δυο νεαροί στρατιώτες με τις στολές τους και με έναν τεράστιο στρατιωτικό σάκο κρεμασμένο στον ώμο τους, και δυο άντρες τυλιγμένοι σφιχτά στα χοντρά πανωφόρια τους. Και οι δυο τους φορούσαν γυαλιά.

Ποιος να ήταν ο Φούσκας; Και οι δύο ήταν στην κοψιά του. Ο ένας απ' αυτούς είπε κάτι σε μια ξένη γλώσσα.

Τα τέσσερα παιδιά τον κοίταξαν δύσπιστα. Θα μπορούσε να είναι ο Φούσκας. Γύρισαν να παρακολουθήσουν και τους υπόλοιπους επιβάτες, αλλά κανένας απ' αυτούς δεν θα μπορούσε να είναι ο φίλος τους.

Στο τέλος, ήρθε και ο Μπάστερ, ολομόναχος. Η Μπέτι τον χάρειψε, νομίζοντας πως ήταν λυπημένος.

«Σου έλειψε και σένα, έτσι δεν είναι;» είπε. «Εσύ τι λες, Μπάστερ, ήταν ένας από εκείνους τους άντρες με τα πανωφόρια;»

Δεν είχε μείνει πια κανένας στην αποβάθρα εκτός από έναν αχθοφόρο.

«Ελάτε» είπε ο Χάρι, αποφασίζοντας για όλους. «Ο Φούσκας πρέπει να ήταν ένας από εκείνους τους δύο άντρες. Θα τους ακολουθήσουμε. Δεν θα επιτρέψουμε στον φίλο μας να μας ξεγελάσει τόσο εύκολα!»

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΑΤΑΔΙΩΞΗΣ

Τα 5 λαγωνικά αποτελούνται από τα αδέλφια
Μπέτι και Πιπ, Χάρι και Ντέζι και τον Φρέντι.
Την παρέα συμπληρώνει ο Μπάστερ, ο σκύλος τους.
Στις διακοπές τους βρίσκονται όλοι μαζί και εξικνιάζουν
αστυνομικές υποθέσεις χωρίς να τους φοβίζει τίποτα!

Η αχώριστη συντροφιά των 5 Λαγωνικών περνάει ήσυχα τις διακοπές της, όταν, ξαφνικά, περίεργα περιστατικά συμβαίνουν στο χωριό. Τα έπιπλα του παππού κάνουν φτερά και η εγγονή του εξαφανίζεται. Τα 5 Λαγωνικά αναλαμβάνουν δράση, χωρίς να έχουν συγκεκριμένα στοιχεία για την ταυτότητα του ενόχου. Ο αστυνόμος ισχυρίζεται ότι γνωρίζει τον δράστη και η σύλληψή του είναι ζήτημα χρόνου. Είναι έτσι ή μήπως πέφτει έξω; Ο Φούσκας και η παρέα του ρίχνονται στη μεγάλη καταδίωξη του κλέφτη και βρίσκονται μπροστά σε απρόοπτες εξελίξεις...

www.minoas.gr

9 786180 226157
ISBN 978-618-02-2615-7
ΚΩΔ. 22431

8+